

РЕШЕНИЕ

№ 38445

гр. София, 19.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, второ отделение 27 състав, в
публично заседание на 21.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитър Петров

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **7098** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 70, ал.4 от Закон за туризма (ЗТ).

Образувано е по жалба на „Крис Еър“ ООД, чрез адв. А. Б., срещу Заповед № Т-РД-15-274/06.12.2024г. на министъра на туризма, с която на основание чл.171, ал.1, т.1 и чл.176, ал.1, т.1 от ЗТ, вр. с чл.70, ал.2, т.11 от ЗТ, е заличена регистрацията на „Крис Еър“ ООД за извършване на туроператорска и туристическа агентска дейност съгласно Заповед № РД-16-119/29.01.2010г. на министъра на икономиката, енергетиката и туризма, притежаващ Удостоверение за регистрация № РК-01-6484/29.01.2010г., вписано в регистъра на туроператорите и туристическите агенти – част от Националния туристически регистър.

Жалбоподателят поддържа, че заповедта е незаконосъобразна и необоснована. Поддържа, че в нарушение на административнопроизводствените правила, дружеството не е било надлежно уведомено за започналата процедура по издаване на административния акт. Актът е необоснован, тъй като органът не е изяснил всички относими за случая обстоятелства. Поддържа и, че не е налице материалноправното основания за прекратяване на регистрацията, тъй като срокът на валидност на застраховката "Отговорност на туроператора", не е бил прекъснат, в това число и за процесния период, като представя Застрахователна полица № 03700100005631. Прави искане заповедта да бъде отменена.

Ответникът по жалбата – Министърът на туризма, чрез своя пълномощник оспорва жалбата с писмен отговор. Не оспорва обстоятелството, че дружеството е сключило договор за застраховка "Отговорност на туроператора", но поддържа, че актът е издаден поради неизпълнение на

задължението, в срок да представи застраховката пред министъра на туризма.

Софийска градска прокуратура не взема становище.

Съдът като взе предвид становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира следното:

Фактическата обстановка не е спорна и се установява от събраните по делото писмени доказателства.

„Крис Еър“ ООД е регистрирано за извършване на туроператорска дейност, за което притежава Удостоверение за регистрация № РК-01-6484/29.01.2010г., вписано в регистъра на туроператорите и туристическите агенти – част от Националния туристически регистър. Не е спорно, че дружеството е предоставило в министерство на туризма застраховка „Отговорност на туроператор“ на 13.03.2023г., със срок на валидност от 08.03.2023г. до 07.03.2024г. До жалбоподателя е изпратено писмо изх. № Т-26-К-130/19.08.2024г. от директора на Дирекция "Концесиониране, наемна и регулаторна дейност в туризма" към Министерство на туризма, отнасящо се за уведомяване за открито производство по прекратяване на регистрацията за извършване на туроператорска дейност. С писмото са дадени указания в 3-дневен срок за представяне на доказателства за валидно сключена задължителна застраховка "Отговорност на туроператор".

По преписката е представен пощенски документ (известие за доставка и приложение към него), от които става ясно, че горепосоченото уведомително писмо е изпратено на регистрирания адрес на жалбоподателя – [населено място], [улица], ет.4, като е върнато като неполучено. От приетите като писмени доказателства „Известие за доставка“ с обратна разписка от 30.10.2024г. на „М и БМ Експрес“ ООД, е видно, че уведомителното писмо е повторно изпратено на адреса, но пратката отново не е получена.

Не е спорно и от писмените доказателства е видно, че на интернет страницата на министерство на туризма е публикувана информация на 07.11.2024г., отнасяща се за започната процедура по заличаване на регистрацията на дружества, регистрирани като туроператори, които не са представили задължителна застраховка "Отговорност на туроператора".

По административната преписка е приложен Протокол № РК-07-3/12.07.2024г. от заседание на Експертна комисия по регистрация на туроператори и туристически агенти, от който се установява, че по т. 4 е взето решение да се пристъпи към заличаване регистрацията на туроператори, които не са представили застраховка "Отговорност на туроператора" в законовия срок. Тези дружества са описани в приложена справка към протокола – общо 309 дружества, в това число и жалбоподателят „Крис Еър“ ООД.

С оспорената в настоящото производство Заповед № Т-РД-15-274/06.12.2024г. на министъра на туризма, на основание чл.171, ал.1, т.1 и чл.176, ал.1, т.1 от ЗТ, вр. с чл.70, ал.2, т.11 от ЗТ, е заличена регистрацията на „Крис Еър“ ООД за извършване на туроператорска и туристическа агентска дейност съгласно Заповед № РД-16-119/29.01.2010г. на министъра на икономиката, енергетиката и туризма, притежаващ Удостоверение за регистрация № РК-01-6484/29.01.2010г., вписано в регистъра на туроператорите и туристическите агенти – част от Националния туристически регистър. Актът е мотивиран с неизпълнение на задължението по чл.98, ал.2 ЗТ, която норма гласи, че туроператорът и/или търговецът, улесняващ предоставянето на свързани туристически услуги, представя на министъра на туризма копие от договора по чл. 97, ал. 1 или 2 (договор за задължителна застраховка "Отговорност на туроператора") в 14-дневен срок от сключването или подновяването му. За да издаде акта си, административният орган се е позовал на направената справка във входната поща и деловодната система на МТ, от която е установено, че не са входиран и не са завеждани по установения ред копие/я на договор за задължителна

застраховка „Отговорност на туроператор“ от страна на „Крис Еър“ ООД.

Приети са като писмени доказателства - писмо изпратено по електронна поща на 28.02.2025г. от жалбоподателя до ответника, с което е приложена застрахователна полица № 03700100005631 за задължителна застраховка „Отговорност на туроператор“, сключена на 28.02.2025г. и със срок на застрахователно покритие – 08.03.2025г. – 07.03.2026г.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна, следното:

Оспорва се заповед на министъра на туризма, с която на основание чл.70, ал.2, ЗТ, е заличена регистрацията на лице извършващо туроператорска дейност. Съгласно чл.70, ал.4 ЗТ, заповедите подлежат на обжалване по реда на АПК.

Съгласно правомощията си по чл.146 АПК съдът при преценка законосъобразността на административния акт проверява дали е издаден от компетентен орган (т.1), в съответната форма (т.2), допуснато ли е съществено нарушение на административно-производствени правила при издаването му (т.3), налице ли е противоречие на административния акт с материалноправни разпоредби (т.4) и несъответствие с целта на закона (т.5), като съдът не е ограничен от посочените от оспорващия основания, а проверява всички основания по чл.146 АПК.

Съответствието на оспорения акт с материалния закон се преценява към момента на издаването на административния акт (чл.142, ал.1 АПК).

Оспореният акт е издаден от компетентен орган на основание чл.70, ал.2 ЗТ, в съответствие със законоустановените изисквания за форма и мотивираност на административния акт, като съдържа фактическите и правни основания за издаването, както и ясна разпоредителна част съответстваща на изложените мотиви. Актът е издаден въз основа на мотивирано предложение на ЕКРТТА (приложено към делото), като не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да са засегнали правото на защита на жалбоподателя. В тази връзка, видно е от цитираните по-горе разписки за доставка, че съобщение за образуване на административното производство е изпращано два пъти, на регистрирания адрес на дружеството – [населено място], [улица], ет.4. В тази връзка съдът намира за неоснователно възражението на жалбоподателя, че съобщението е следвало да се изпраща на друг адрес – [населено място], [улица]. Видно от вписванията по партидата на дружеството в ТР, последният адрес е посочен като адрес за кореспонденция с НАП. Разпоредбата на чл.18а, ал.8 АПК, предвижда съобщенията до организации, да се изпращат на последния посочен адрес пред административния орган, а ако такъв няма – на вписания в съответния регистър адрес. В случая, видно от писмените доказателства по делото – документите по преписката пред МТ във връзка с вписаните обстоятелства по отношение на „Крис Еър“ ООД в Националния туристически регистър, заявеният от дружеството пред административния орган адрес е именно – [населено място], [улица], който е и регистрираният адрес в Търговски регистър. В тази връзка и правилно на основание чл.18а, ал.8 АПК, съобщенията за образуването административно производство са изпращани на този адрес. Дори и приложените по делото разписки за съобщенията, да не са оформени при стриктно спазване на нормативните изисквания, съдът намира, че са налице материалноправните предпоставки за издаване на акта.

Съгласно чл. 97, ал. 1 от ЗТ, туроператорът установен на територията на Република България, ежегодно сключва договор за задължителна застраховка "Отговорност на туроператора" със застраховател по смисъла на Кодекса за застраховането. Освен задължението за сключване, ЗТ с разпоредбата на чл. 98, ал. 2 вменява последващо на туроператорите и задължението те да представят на министъра на туризма копие от договора по чл. 97, ал.1 в 14-дневен срок от сключването или подновяването му. В конкретния случай няма спор, че „Крис Еър“ ООД, не е

изпълнило законовото изискване да представи копие от този договор на компетентния орган. Нещо повече, от документите по преписката е видно, а и не се оспорва, че последният представен пред МТ договор за задължителна застраховка, е с период на покритие от 08.03.2023г. до 07.03.2024г. В хода на процесното административно производство, проверката е извършена от Експертна комисия по регистрация на туроператори и туристически агенти (ЕКРТТА), като е обективирана в Протокол № РК-07-3/12.07.2024г., от която е видно, че няма данни за представена от „Крис Еър“ ООД задължителна застраховка към тази дата – повече от 4 месеца след изтичане на срока на покритие по предходната застраховка. В съдебното производство жалбоподателят е представил застрахователна полица № 03700100005631 със срок на застрахователно покритие – 08.03.2025г. – 07.03.2026г., тоест началото е близо 8 месеца след датата на съставяне на протокол от комисията и една година от изтичане срока на представената последно застраховка, поради което и представената застрахователна полица се явява неотнормисима към обстоятелствата от значение за преценката правилно ли административният орган е издал оспорения акт, с оглед и цитираната по-горе разпоредба на чл.142, ал.1 АПК.

Дори и такава застраховка да е била сключена, безспорно се установи по делото, че „Крис Еър“ ООД обективно не е изпълнило законовото изискване – да представи копие от договора на компетентния орган, посочен в закона. Безпротиворечива е практиката на ВАС, обективирана и в Решение № 8483 от 8.07.2024 г. на ВАС по адм. д. № 5826/2024 г., VII о., Решение № 6138 от 9.06.2025 г. на ВАС по адм. д. № 859/2025 г., VII о., Решение № 9208 от 25.07.2024г. на ВАС по адм. д. № 6353/2024 г., VII о., че нормативният акт не свързва изпълнението на това задължение с действия от страна на министъра, вкл. и с предприетите от него, за допълнителното изискване на сключените договори с предоставен на туроператора срок или съобщаването за предприети действия по предстоящо заличаване на регистрацията чрез интернет страницата на учреждениято. В конкретния случай задължението за дружеството произтича пряко от закона. Всяко регистрирано по ЗТ лице знае закона и след като на законово ниво е определен релевантният юридически факт - задължението за представяне на копие от сключения застрахователен договор, срока за изпълнение на това задължение и правните последици, които законодателят обвързва с неизпълнението, неуведомяването на дружеството за започналото производство не би могло да повлияе на съдържанието на акта. Непредставянето на застрахователния договор (ако е имало такъв) е резултат от поведението на дружеството и основаниято за издаване на оспорения акт. С оглед на това и възможните евентуални нередовности, отнасящи се до самото уведомяване по предоставените допълнителни възможности, било чрез предприетото връчване с лицензиран пощенски оператор или чрез общото съобщаване на сайта на ведомството, нямат съществено значение за формиране изводите, касаещи преценката за законосъобразността на акта, след като тези стъпки не са част от позитивно-правната уредба по издаване крайния акт на производството с основание в чл. 70, ал. 2, т. 11 ЗТ. Според нормата, по мотивирано предложение на ЕКРТТА, министърът на туризма със заповед заличава регистрацията, ако регистрираното лице в 14-дневен срок, считано от датата на изтичането на последния сключен договор за застраховка, не изпълни задължението си чл. 98, ал. 2 ЗТ, т. е. не представи копие от сключения договор по чл. 97, ал. 1 ЗТ, което в конкретния случай е безспорно установено, с оглед на което е и налице предвиденото в закона основание за издаване на акта.

Съдът намира за неоснователно и възражението на жалбоподателя, че издаденият акт не е съобразен с целта на закона (чл. 2, т. 4 ЗТ), по отношение осигуряване защита на потребителите на туристически услуги, тъй като изпълнението на вмененото законово задължение от страна на всеки един туроператор е една от основните гаранции за извършване на туристическа дейност при максимално охранени права на ползващите тези услуги лица.

По тези съображения съдът приема, че оспорената заповед е законосъобразна, с оглед на което жалбата срещу нея следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото право на разноски на основание чл.143, ал.3 АПК има ответникът, като следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева, определено съгласно чл. 37 от Закона за правната помощ.

Воден от горното, Административен съд – София-град, 27 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалба на „Крис Еър“ ООД, срещу Заповед № Т-РД-15-274/06.12.2024г. на Министъра на туризма.

ОСЪЖДА „Крис Еър“ ООД с ЕИК[ЕИК], да заплати на основание чл.143, ал.3 АПК, на Министерство на туризма, сумата от 100 лева – юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: